

at ville have indført en Indkomst- og Formueffat til at dække denne Underbalance, har man troet, at nu havde de finansielle Forhold stillet sig saaledes, at man kunde undvære nogen anden Skat til dette Formaal. Smidertid har den høitærede Finanzminister bestemt modfat sig dette Forslag, og han kunde jo ogsaa umulig gjøre Andet, eftersom han for Rigsdagen har forelagt et Lovforslag, som Regjeringen anser for i høi Grad vigtigt, og til hvis Gjennemførelse der vilde udfordres den Sum, som man ved dette Lovforslag vil have skulde afgaa i Statsindtægterne. Under disse Omstændigheder har der dog heller ikke i Folkethinget kunnet være nogen synderlig Illusion tilstede om, at Forslaget vilde kunne lade sig gennemføre. Der blev i Folkethinget foreslaet Nedsættelse af et Udvalg, men dette Forslag blev forkastet, og som Grund til Forkastelsen anførte Flerallets Ordfører, at efter den Udtalelse, som var fremkommen fra Finanzministerens Side, vilde det være umuligt at tilveiebringe den til Sagens Gjennemførelse nødvendige Overenskomst. Det blev ogsaa fra en anden Side bemærket, at det vilde være det Urimeelige af Verden at tænke sig, at der skulde kunne komme Noget ud af et Udvalgs Nedsættelse, og deri har man jo ganske vist havt Ret. Men, naar man saaledes i Folkethinget ikke har villet anvende videre Tid eller Kræfter paa at søge at bringe Noget ud af dette Lovforslag, saa forekommer det mig heller ikke, at der kan være nogen Opfordring for Landstinget til at anvende Tid og Kræfter paa en Behandling, som man jo maa sige sig selv vilde være spildt. Naar Folkethinget, skjøndt man jo dog maa antage, at det har nogen Interesse for sin egen Skabning, dog har ment, at det vilde være aldeles ørkesløst at gjøre nogenformhelst Anstrengelse for at søge at faae Liv i den, saa har det jo umuligt kunnet vente, at Landstinget, — hvor det ikke har havt Grund til at antage, at der skulde være nogen synderlig Sympathi for Sagen, saaledes som den nu foreligger, — skulde vise nogen større Interesse for den. Hvad der egentlig har været Grunden til, at man i det andet Thing under den foreliggende Situation dog ikke har troet at burde lade Sagen falde paa Veien, men derimod har troet at burde lade den komme til endelig Afstemning, skal jeg ikke forsøge paa at undersøge; men Grunden dertil kan ganske vist ikke have været den, at Folkethinget har ventet nogen Medvirkning fra Landstingets Side. Det forekommer derfor mig, at der ikke er nogen Grund for os til at gaa videre i denne Sags Behandling. Jeg for mit Vedkommende agter at stemme for ikke at lade Sagen gaa videre end til denne Behandling, og jeg vil tillade mig at anbefale Andre at gjøre det Samme.

Udler: Det er meget sandsynligt, ja, jeg kan endog sige afgjort, at jeg til Slutningen kommer til at stemme paa samme Maade som den

sidste ærede Laler foreslog Thinget i Almindelighed at stemme, men da jeg tror, at vi komme dertil ad noget forskjellig Veie, saa finder jeg det naturligt at fremsætte, hvorfor jeg vil stemme saaledes. Med Hensyn til de to Bemærkninger, som den ærede Laler gjorde om den Maade, hvorpaa Sagen var bleven behandlet i det andet Thing, da tror jeg ikke, at hans Fremstilling deraf er ganske rigtig, i det Mindste tror jeg, at han var for streng, naar han deri, at det andet Thing ikke nedsatte Udvalg, lagde, at det ikke havde Interesse for sin egen Skabning, da denne Skabning jo er Udtryk for et overordentlig langt Samliv i Udvalg og ved forskjellige Behandlinger, saa at man nu kunde vide, hvilket Resultat der i den Henseende omtrent vilde fremkomme. Jeg tror altsaa ikke, at man kan bebreide Folkethinget, at det ikke kom til Nedsættelse af et Udvalg, da Sagen har været for overordentlig mange Gange uden at komme videre, og det nuværende Forslag var væsentligt overensstemmende med den Udvalgsbetænkning, der tidligere er fremkommen fra Thingets Side. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem havde Ret, naar han sagde, at Folkethinget tidligere vilde sætte en anden Skat istedenfor disse Indtægter, men ikke nu vil gjøre det, naar han samtidig siger, at det ikke er rigtigt nu at gjøre denne Nedgang, da man har andre store Udgifter, der foreligger, hvortil man maa bruge Pengene. Man kan ikke sige, at Folkethinget ikke vil sætte en anden Skat istedenfor, da det netop til de andre Udgifter vil sætte det Samme, som det tidligere vilde sætte istedenfor Loldindtægten; det bliver det Samme, om man vil sætte en anden Skat istedenfor Loldskatten og have Midler i Kassen at bruge til andre Formaal, eller om man vil sætte en anden Skat til Dækning af disse. Jeg staar vistnok i Loldssagen i en meget forskjellig Stilling i det Mindste fra det Udvalg, som tidligere har været nedsat i Landstinget, men jeg tror ikke, at det spiller nogen væsentlig Rolle, da jeg anvendende den ærede Ministers Ord vil sige, at vi have Ret til at gaa fra Sjælden, naar man ikke skal overtage Arven, og jeg tror just ikke, at Landstinget nu behøver absolut at slutte sig til det Samme, som Landstinget dengang sluttede sig til, eller i det Mindste dets Udvalg. Jeg tror, at det vil være nyttigt, absolut nyttigt og gunnligt for hele Landets Omfatning og for Befolkningens Forhold i det Hele taget at faae en Loldreform, men for mig staar tillige en Loldreduktion som nødvendig, og trænge vi til Erstatning af andre Midler, tror jeg, det er rigtigt at faae den ved en direkte Skat, hvorved jeg dog ikke har sagt, at man kan sætte en Formue- og Indkomstffat igjennem, som kan være brugelig, i kort Tid. Jeg tror derimod, at man meget godt kan faae en brugelig Indkomstffat, og at en god og gavnlig Indkomstffat virkelig er retfærdigere end Loldskatten i det Mindste paa overordentlig mange